

ROZPOSTRZENIE (15) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é lub oznaczają niekonsekwentnie; oba o prawdopodobnie jasne (tak w rozpostrzeć); końcowe e pochylone.

sg *N* rozpostrzenie (3); -é (1), -(e) (2). ◊ *G* rozpostrzenia (1). ◊ *A* rozpostrzeni(e) (3). ◊ *I* rozpostrzeni(e)m (5). ◊ *L* rozpostrzeniu (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

I. Rzeczownik od „rozpostrzyć się” (2) :

1. *Zajmowanie miejsca w obrębie całego obiektu [czego po czym] (1) : Lineamenta, Lineae quaedam in corpore apparentes, ex quibus rei uniuscuiusque forma dignoscitur – Zeł pocziele rozpostrzenie. Calep 605b.*

2. *Szerokie wypowiedzenie się [z czym] (1) : á też nie widzi mi fie/ áby čás znieść mógł/ czyiego theraz z rzeczą rozpostrzenia. GórnDworz Dd5.*

II. Sklepienie niebieskie; expansio, firmamentum PolAnt (13) : Potym rzekł Bog Niech będzie rozpostrzenie między wodami [...]. Vczynił thedy Bog ono rozpostrzenie/ y rozdzielił wody/ co były pod rozpostrzeniem/ od onych ktore były nád rozpostrzeniem *BibRadz Gen 1/6-7, I 1b marg [4 r.]*, *Gen 1/8.*

Wyrażenie: »rozpostrzenie niebieskie, nieba« = expansio caelorum(-i) PolAnt (2:2): Niech będą światłości ná rozpostrzeniu niebieskim/ ku rozdzielaniu dnia y nocy BibRadz Gen 1/14, 15, 17, 20.

Synonimy: II. firmament, rozciąg, rozciągnięcie, utwierdzenie.

Cf ROZPOSTARCIE, ROZPOSTRZYĆ SIĘ